

תת"ע 10956/01/13 - מדינת ישראל נגד רומן אלטמן

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה
תת"ע 10956-01-13 מדינת ישראל נ' אלטמן
בפני כב' השופט גיל קרזבום
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
רומן אלטמן

15 יוני 2014

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד דקלה שגיא

הנאשם - אין הופעה

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין עבירה של כניסה לצומת שלא מהנתיב הימני ביותר ברכב מסחרי שמשקלו הכולל עולה על 10,000 ק"ג, בניגוד לתקנה 36(ה) לתקנות התעבורה, בכך שבתאריך 22.08.12 בשעה 09:43 בכביש 70 מיוקנעם לאליקים, נהג הנאשם ברכב משא ונכנס לצומת שלא מהנתיב הימני.

הנאשם כפר בעובדות כתב האישום.

דין והכרעה

1. לאחר ששמעתי את העדים, עיינתי במוצגים השונים ושקלתי טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה לפיה עובדות כתב האישום הוכחו מעבר לכל ספק סביר.
2. אני מאמץ את גרסתו של העד מר מוריס אקוקה (שוטר מתנדב) כפי שפורטה בדו"ח ת/1 כדלקמן: **"ישבתי מימין לריאד בניידת 283. נסענו מכיוון התשבי לאליקים. לפני צומת יוקנעם ראיתי את הרכב הנ"ל עובר את הצומת מהנתיב השני מתוך ארבעה. נסענו אחריו באותו נתיב והמשכנו אחריו וראיתי אותו בצומת**

אוסם. עובר לנתיב השני. ראיתי שתי משאיות נוסעות בנתיב הימני, ללא שום הפרעה בקטע. נסענו אחריו. סימנו לו לעצור. עצרנו במקום בטוח. בשול, והוא אחרינו. ניגשתי עם רימד לנהג שהיה נוסע לידו. קשר עין רצוף. ראות טובה. הוסברה לו מהות העבירה. המשך טיפול של רימד". (עמ' 2 שורות 10-15 לפרוטוקול).

העד אקוקה רשם את פרטי האירוע באופן מפורט ועולה מרישומיו כי נסע מאחורי רכב הנאשם והבחין בו עובר את הצומת מהנתיב השני מתוך ארבעה נתיבים למרות שלא הייתה כל מניעה להיכנס לצומת מהנתיב הימני. בבית המשפט אישר העד את תוכן רישומיו ואמיתותם.

הנאשם מצדו בחר שלא לחקור את העד על נסיבות האירוע, זאת, גם לאחר קבלת הסבר מבית המשפט בעניין חשיבות החקירה והמשמעות שתהא להימנעותו מחקירת העד בשאלות השנויות במחלוקת (עמ' 2 ש' 24-25 לפרוטוקול). יש בהימנעות הנאשם מחקירת העד בשאלות שבמחלוקת כדי לחזק את גרסתו של העד ולהחליש את גרסת הנאשם.

3. גרסתו של עד זה מתיישבת גם עם רישומיו ועדות של השוטר הנוסף מר רימד שיהאב אשר ערך את הדו"ח ת/2 ואישר תוכנו כדלקמן: " (**"משקל כולל 11990**). **נהגתי בניידת 283 ולצדי מוריס. נסעתי במנצורה לכיוון כללי אליקים. נסעתי בנתיב שני מתוך ארבעה. נסע לפני הרכב הנ"ל והבחנתי שלפני צומת יוקנעם הרכב הנ"ל חצה את הצומת מהנתיב השני והבחנתי בשתי משאיות שנסעו בנתיב ימין בלי שום הפרעה בקטע. המשיך בנסיעה והמשכתי אחריו וגם בצומת אוסם חצה את הצומת מהנתיב השני מתוך ארבעה. נסעתי אחריו וכשהייתי במקביל אליו עם הכריזה סימנתי לו לעצור. עצרתי במקום בטוח בקילומטר 29.4 והוא אחריי. ניגשתי לנהג שהיה עם נוסע לידו. הוסברה העבירה. קשר עין רצוף, אור יום, המשך טיפול. " (עמ' 5 שורות 10-16 לפרוטוקול).**

מרישומיו של השוטר רימד עולה כי גם הוא הבחין ברכב הנאשם נכנס לצומת מהנתיב השני תוך שהוא שומר עמו על קשר עין רצוף.

בחקירתו הנגדית עמד מר שיהאב על גרסתו ולטענת הנאשם לפיה נסע בנתיב הימני ולא בשני, השיב: **"אני נסעתי אחריו ואתה היית לפניי. נסעת בנתיב השני וסימנתי לך שיש משאית שנסעה בנתיב הימני בלי שום הפרעה בקטע, ואתה חצית שני צמתים בנתיב הימני. אם אני לא הייתי בטוח בביצוע העבירה במאת האחוזים, אפילו ב-99 אחוזים לא הייתי עוצר אותך"** (עמ' 7 ש' 8-10 לפרוטוקול). לגבי מיקום ביצוע העבירה העיד: **"לפני צומת יוקנעם מכיוון אליקים והמשכת בצומת אוסם גם בנתיב השני. בשני הצמתים של יוקנעם ביצעת את העבירה."** **"אני רשמתי את העבירה לגבי שני צמתים, וזה מה שכתבתי."** (עמ' 6 שורה 28 - עמ' 7 שורה 1 לפרוטוקול). לשאלה מדוע לא עצר אותו אחרי שביצע את העבירה בצומת הראשון השיב: **"אי אפשר לעצור בין שני הצמתים. יש שם נתיבים. אין שם מקום לעצור. זה לא קל לעצור בבת אחת. צריך מקום בטיחותי לעצירת משאית. זה מקום מוכר לי מזה הרבה שנים. רק שם אני עוצר נהגים."** (עמ' 7 שורות 14-16 לפרוטוקול).

עדותו של השוטר ריאד לא נסתרה בשום שלב והיא מתיישבת כאמור עם עדותו של השוטר אקוקה.

בנוסף הנאשם עצמו לא טען אחרת במעמד קבלת הדו"ח ועל כך בהמשך.

4. מנגד אני דוחה את גרסת הנאשם לפיה נכנס לצומת מהנתיב הימני כפי שהעיד בבית המשפט כדלקמן: "אני נסעתי כמו שצריך כי זו הפרנסה שלי. בחיים לא אפגע בפרנסה שלי. אני נוהג לפי החוקים. זה הדבר היחידי שאני יודע לעשות. באתי מכיוון טבעון והמשכתי לכיוון שמאלה ליוקנעם והמטרה שלי הייתה להגיע למושב אליקים, קרוב לאזור אליקים. הובלתי הובלת דירה על גבי משאית. הייתי עם עוד בחור שהיה בתא הנוסע. בצומת הזה פניתי שמאלה. יש שם רמזור ועוצרים. עצרתי בנתיב הימני בצומת הראשון והמשכתי בנתיב הימני וגם את הצומת השני עברתי בנתיב הימני. היו כמה מקומות עצירה. לא ברור לי למה השוטר לא עצר אותי כל כך רחוק מביצוע העבירה." (עמ' 7 שורה 30 - עמ' 8 שורה 3 לפרוטוקול).

גרסתו זו של הנאשם לא באה לי ביטוי אף לא ברמז במסגרת תגובתו במעמד קבלת הדו"ח שם אמר: "אין לי מה להגיד" (ת/2 למטה). אמנם אין לצפות מנהג לפרט את כל גרסתו במעמד קבלת הדו"ח, אך לכל הפחות מצופה ממנו לציין כי נסע בנתיב הימני, אם כך אכן היו פני הדברים. אומנם, בבית המשפט טען הנאשם כי תגובתו היתה שונה מזו שנרשמה על ידי השוטר: "זה מה שהוא רשם. אני אמרתי לו שזה לא נכון, ואני נכנסתי לצומת מהנתיב הימני." (עמ' 8 שורה 30 לפרוטוקול), אך הנאשם לא חקר את השוטר בעניין ולא טען בפניו בחקירתו הנגדית כי רשם דברים אחרים ממה שנאמרו לו. בנסיבות אלו אני קובע כי דברי הנאשם כפי שנרשמו במעמד קבלת הדו"ח משקפים את גרסתו אז.

גם אם תגובת הנאשם אינה מהווה "ראשית הודיה", יש בה כדי להחליש את גרסתו היום ולחזק את גרסת עדי התביעה.

5. אין בידי לקבל את טענת הנאשם לפיה השוטרים "חפשו אותו" וכדבריו: "... ההרגשה שלי הייתה שהם חיפשו על מה לתת לי דו"ח. כשראיתי אותו הוא חזר אחריי עוד פעם ונסע, נסע והתקרב ועשה לי עם היד. הוא חשב על מה לתת לי את הדו"ח." (עמ' 9 שורות 13-15 לפרוטוקול).

מדובר בטענה סתמית ובלתי מבוססת שאף לא נטענה בפני השוטרים במסגרת חקירתם הנגדית.

6. אין בעדותו של עד ההגנה מר מיכאל גרבה כדי לתמוך בגרסת הנאשם. בבית המשפט העיד מר גרבה: "...הוא בדק את המשאית. פתאום הוא החליט לעצור אותנו, הרבה אחרי. ממה שאני מבין מהשוטר זה, שהוא טוען שרומן יצא שלא בנתיב הימני לצומת התשבי והחליט לתת לו את הדו"ח על זה בין יוקנעם לצומת אליקים. אני חושב שהעבירה מתייחסת לצומת התשבי. אני לא זוכר באיזה נתיב רומן נסע שם. רומן תמיד יוצא מהנתיב הימני, וזה מההיכרות שלי אתו. בעל הבית שלנו מאד מקפיד. באירוע הזה כמו בהרבה אירועים אחרים אני זוכר באופן מסוים מאיזה נתיב הוא יצא. ..." (עמ' 10 שורות 19-24 לפרוטוקול).

כבר בעדותו הראשית העד מעיד על צומת קודם ולא על הצמתים המפורטים בכתב האישום.

העד לא זכר את האירוע בעצמו והיה עליו לצורך כך להיעזר בנאשם לפני הדין. בהקשר זה העיד: **"זה נכון שהוא סיפר לי מה היה כדי שאזכר. אני אומר רק מה שאני זוכר ואני לא רוצה לשקר. אני מעיד אמת. זה אומר שאם הוא מזכיר לי משהו שאני לא זוכר אותו, אני לא אזכיר אותו כאן."** (עמ' 11 שורות 15-17 לפרוטוקול).

העד לא זכר באם עמדו ברמזורים או חלפו על פני הצמתים בנסיעה שוטפת.

בנוסף העיד כי האירוע התרחש בשעת צהריים או אחה"צ ולשאלה מדוע לא בשעות הבוקר כפי הרשום בדו"ח השיב: **"כי הסתכלתי על התמונות וזה רענן לי את הזיכרון. הצל מגיע מזווית בתמונה, והזווית של הצל פחות או יותר בשמיים במרכז, ואין סיכוי שזה היה בבוקר. אם זה היה בבוקר זה היה עם הרבה יותר צל."** (עמ' 12 שורות 12-14 לפרוטוקול - ההדגשה שלי ג.ק.).

ואם לא די בכך, העד לא ידע לומר באיזה חודש ועונה בשנה מדובר: **"אני לא זוכר. לגבי התקופה: היה שמש, לא היה מעונן. היה די חם. אני לא זוכר בוודאות באיזה חודש זה היה."** (עמ' 13 שורות 4-5 לפרוטוקול).

בנוסף העיד: **"...פעם שעברה שהייתי כאן רומן הראה לי את המספר של הניידת בכתב האישום והוא הראה לי את התמונה של מס' הניידת, וזה מספרים שרשומים בדו"ח של הניידת וכן המספרים של התמונה שונים לגמרי."** **"...אני מעיין גם בצילום של רומן וגם בדו"ח של השוטר. אני לא רואה איפה הפרטים של הניידת בדוח. זה משהו שרומן שם לב אליו והפנה אותי אליו והייתה אי התאמה. אני מפנה לדו"ח שכתוב שם 283 וגם בצילום רשום 283. אני רואה כעת שגם בצילום וגם בדו"ח מס' הניידת הוא 283. עכשיו אני מבין שטעיתי בעובדה. אני מאז השיחה עם רומן האמנתי, שהמספרים של הניידת ובתמונה היו שונים."** (עמ' 13 שורות 13-23 לפרוטוקול - ההדגשה שלי ג.ק.).

יש בכל אלו ובפרט בעדותו השגויה של העד לפיה העבירה מתייחסת לצומת התישבי, העובדה שהעד סבר כי מדובר באירוע שהתרחש בצהריים/אחה"צ כאשר בפועל מדובר בשעת הבוקר, העובדה שלא ידע לומר באיזה חודש/עונה מדובר ועדותו לפיה מספר הניידת בתמונה נ/2 שונה מזה שבדו"ח כאשר בפועל מדובר במספרים זהים, כדי להטיל ספק של ממש בעדותו של העד וניכר כי העד מעיד על אירוע אחר ולא על האירוע המפורט בכתב האישום.

לאור כל האמור לעיל אני מעדיף באופן מובהק את גרסת השוטרים שלא נסתרה בשום שלב על פני גרסת הנאשם ועד ההגנה וקובע כי המאשימה הוכיחה מעבר לכל ספק סביר את עובדות כתב האישום. בהתאם, אני מרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום י"ז סיוון תשע"ד, 15/06/2014 במעמד הנוכחים.

גיל קרזבום, שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

לנוכח מהות העבירה, עברו התעבורתי של הנאשם וטיעוני המאשימה, הנני גוזר על הנאשם כדלקמן:

- אני דן את הנאשם לתשלום קנס בסך 750 ש"ח.

תשלום הקנס - בתוך 90 ימים.

המזכירות מתבקשת לשלוח לנאשם עותק מפסק הדין ושובר לתשלום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ז סיוון תשע"ד, 15/06/2014 במעמד הנוכחים.

גיל קרזבום, שופט